

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **R. D.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k. i in

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2013 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 19 lutego 2013 r., sygn. akt II AKo [...]

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 września 2012 r., sygn. akt V Ka [...]

na podstawie art. 17 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

umorzyć postępowanie odwoławcze dotyczące zarządzenia wydanego w dniu 19 lutego 2013 r., w sprawie II AKo [...] wobec niewniesienia zażalenia (brak skargi osoby uprawnionej).

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2013 r., sygn. akt II AKo [...] upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 września 2012 r., sygn. akt V Ka [...]. W terminie do wniesienia zażalenia na to zarządzenie skazany złożył dwa pisma procesowe (k. 38 i 39 akt II AKo [...]), które adresowane były do Sądu Apelacyjnego w [...]. W żadnym z nich

skazany nie wskazywał, że chce to zarządzenie zaskarżyć. Wyraźnie natomiast podkreślał, że nie składał wniosku o wznowienie postępowania, natomiast oczekiwał działania sądu „z urzędu” ; podniósł również, że o ile zarządzenie to jest zaskarżalne, to sąd winien ustanowić obrońcę z urzędu z uwagi na przymus adwokacki (k. 39). Jedno z tych pism zostało potraktowane jako zażalenie, i przyjmując to zażalenie wszczęto postępowanie zażaleniowe w odniesieniu do zarządzenia z dnia 19 lutego 2013 r., kierując następnie to zażalenie do Sądu Najwyższego w dniu 7 marca 2013 r. W dniu 28 marca 2013 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynęły dwa pisma procesowe skazanego sporządzone w dniu 13 marca 2013 r. (pisma te nie są ponumerowane). W treści pierwszego z nich skazany wyraźnie oświadczył, że nie składał zażalenia na zarządzenie z dnia 19 lutego 2013 r.; nadto podtrzymał swoje twierdzenia, że nie składał wniosku o wznowienie postępowania.

Mając zatem na uwadze, że z wyraźnego oświadczenia skazanego wynika, iż nie składał on środka odwoławczego od zarządzenia z dnia 19 lutego 2013 r., należało uznać, że w sprawie brak jest wniesionego środka odwoławczego (brak skargi odwoławczej).

W tej sytuacji procesowej nie można było zażalenia pozostawić bez rozpoznania, albowiem przecież w ogóle zażalenie nie zostało wniesione, a zatem postępowanie odwoławcze zostało wszczęte niezasadnie. Konieczne stało się zatem umorzenie wszczętego postępowania odwoławczego odnoszącego się do zarządzenia z dnia 19 lutego 2013 r., a to z uwagi na brak wniesionego środka odwoławczego, który uruchamiałby to postępowanie odwoławcze.

Z tych przyczyn należało orzec jak w postanowieniu. Nadmienić należy, że skoro z treści pism skazanego wyraźnie wynika, iż oczekuje on działania sądu z urzędu, w przedmiocie wzruszenia prawomocnego wyroku, to jedynym trybem jest ten określony w art. 542 § 3 k.p.k., a więc kontrola istnienia podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.